

Abstrakt

Mezinárodní insolvenční právo

S pokračující globalizací jsou případy insolvence s přeshraničním prvkem stále častější. Není tedy divu, že na stále větší důležitosti nabírá mezinárodní insolvenční právo, jedno z odvětví mezinárodního práva soukromého.

Vzhledem k rozsahu zapsaného tématu práce nebylo autorovou ambicí poskytnout jeho komplexní rozbor. Tato práce se mimo obecného úvodu do problematiky mezinárodního insolvenčního práva věnuje jeho vybraným institutům. Tím je zejména institut COMI (Centre of Main Interests neboli místo hlavních zájmů dlužníka) – hraniční určovatel v rámci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (tzv. „Insolvenční nařízení“), ale zároveň také institut užívaný ve Vzorovém zákoně o přeshraniční insolvenční organizace UNCITRAL. Vzhledem k možnostem rozsahu práce se autor soustřeďuje pouze na COMI v rámci evropského insolvenčního práva.

Tato práce v začátku nabízí rozbor různých teoretických přístupů, které se s mezinárodním insolvenčním právem pojí, přičemž poukazuje na jejich jednotlivé výhody a nevýhody a jejich možnou aplikaci v současném světě. Následná pozornost je směřována k Insolvenčnímu nařízení jako v současnosti platnému předpisu v rámci Evropské unie, konkrétně k jeho historickému vývoji, působnosti a principům v něm užitých.

Hlavní bod práce – COMI – začíná být rozebírán v kapitole třetí této práce, kde je rozebráno jeho užití v rámci Insolvenčního nařízení a judikatury SDEU. Krátce se autor také pozastavuje u relevantní judikatury českých týkající se určování COMI za účelem zjištění, zda české soudy správně aplikují Insolvenční nařízení (respektive příslušné předcházející nařízení) a respektují nutnost autonomního výkladu COMI

Závěrečná kapitola pak nabízí syntézu dosud zjištěných závěrů, kdy k těm nejdůležitějším patří zjištění v oblasti definice COMI a určování COMI (v rámci Insolvenčního nařízení) u nepodnikajících fyzických osob.